

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput I. Alexand. III. in Concilio a Turonensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](#)

suspendendus est, vel deponendus perpetuo, nisi Episcopus cum eo dispenseat: quod facere potest in adulteriis, & alius minoribus criminibus. Nec hoc repugnat doctrinæ, quam nuper tradidimus, videlicet in irregularitate ex infamia juris proveniente tantum Romanum Pontificem dispensare posse. Nam id intelligitur de immediata irregularitate dispensatione, non verò de indirecta, quam potest facere Episcopus dispensando directe in delicto: quo facto accessoriè tollitur infamia proveniens ex delicto tali, & per consequens irregularitas. Docuerunt Villadiego de irregul. cap. 10. Henriquez in summa lib. 2. cap. 3. num. 3.

Unde jam apparet vera ratio præsentis textus, quare in præsenti specie is, qui calicem in Ecclesia minus caute dimissura surripit, possit ad sacros ordines promoveri, quæ in eo consistit, nam furtum hoc fuit occultum, & ita fur non

fuit infamia juris notatus, & ipse pœnitentiam de crimen egit: ac pro calice subrepto satisfecit: quibus existentibus circumstantiis, si alias idoneus esset, cessat irregularitas, ut docuerunt in præsenti Anania num. 1. Abbas num. 5. Socinus num. 5. Nec contrarium probant illa verba præsentis textus, *fronte confessus*; ex quibus deducitur, per confessionem ipsius furis furtum hoc notorium factum fuisse; proper furtum autem notorium juris infamia incurrit, d. l. poterit: quæ per pœnitentiam tolli non potest, juxta suprà tradita. Nam respondendum est, confessionem, de qua in præsenti, non fuisse factam in judicio, sed in foro pœnitentiae; ideoque per eam furtum notorium factum fuisse, & per consequens iuris infamiam non interrogari, ut docuerunt hic Ancharanus num. 4. Abbas num. 3.

TITULUS XIX.

De Usuris.

CAPUT I.

Alexand. III. in Concilio^a Turonensi.

Plures clericorum, & quod mœrentes dicimus, eorum quoque, qui præsens sæculum professione vocis, &^b habitu reliquerunt, à canonibus usurpas quasi manifestius damnatas exercentes, commodatâ pecuniâ indigentibus, possessiones eorum in pignus accipiunt, & provenientes fructus percipiunt ultra fortem. Idcirco generalis Concilii decernit authoritas, ut nullus amodò constitutus in Clero, vel hoc, vel aliud genus usurpæ exercere præsumat: & si aliquis alicuius possessionem datâ pecuniâ sub hac specie in pignus accepit, si fortem suam deductis expensis, de fructibus jam perceperit, absolutè possessionem restituat debitori: si autem aliquid minus habet, eo recepto possessio liberè ad Dominum revertatur. Quod si post hujusmodi constituta in clero quisquam extiterit, qui detestandis usurparuna lucris insistat, ecclesiastici officii periculum ^c patiatur, nisi forte beneficium Ecclesia fuerit, quod ^d redimendum ei hoc modo de manu laici videatur.

NOTÆ.

^b Et habitu.) Monachi videlicet.

^c Patiatur.) De pena clerici usurparii agemus infra in cap. præterea.

^d Redimendum.) De hac altarium redemptione egi in cap. qnisquis, de elect. & commentarium hujus textus dedi in cap. cùm contra, de pignoribus.

2.

CAPUT II.

Idem^a Cantuar. Archiepiscopo, & ejus Suffraganeis.

Quoniam non solum viris ecclesiasticis, sed etiam quibuslibet aliis periculoso est usurparum lucris intendere, auctoritate tibi præsentium duximus injungendum, ut liceat tibi clericos tuos, qui de possessionibus, vel arboribus, quas tenebre in pignus noscuntur, fortem suam, deductis expensis inde jam receperunt, ad eadem pignora restituenda sine exactione, ecclesiastica districione compellere.

NOTÆ.